

[Søren P. Larsen.]

her i Landet; men det er saa sandelig ikke russiske Tilstande, vi i særlig Grad tilstræber. Jeg vil spørge det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen, om man bruger det System ovre i Sovjetunionen, for jeg ved jo, at de har visse Kapitalvanskeligheder derovre, og hvis man dør har faaet dette System videreført efter en ren politisk Linie, saa forbløffer det mig i Grunden slet ikke, at det ligger, som det gør derovre.

Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen sagde: „den kapitalistiske Hær og Flaade“. Se, se! Der maa altsaa nok være en Hær og en Flaade, naar det blot ikke er i det kapitalistiske Samfund. Det stemmer jo udmærket godt med hele den Rustningsbevægelse, der foregaar i Sovjetrusland.

Dette Forslag er økonomisk uigennemførligt, og hvis man fra de Vanskeligheder, vi har, vil stille ud i langt større økonomiske Vanskeligheder, skal man blot gennemføre Forslag af en Tendens som det foreliggende, saa kan man være sikker paa at komme ud i noget, der er langt værre end det, vi har nu. Jeg fraraader det foreliggende Lovforslag.

Christmas Møller: Da mit Partis Ordfører i Sagen er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa Partiets og hans Vegne gøre et Par enkelte Bemærkninger.

Til Gennemførelsen af det Lovforslag, der her foreligger, kan vi naturligvis ikke medvirke. Som enhver kan se, har det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen stillet dette Forslag, hvad der ogsaa fremgik af de Bemærkninger, han gjorde, af rent agitatoriske Grunde. Det ærede Medlem har ikke forsøgt paa nogen som helst Maade at underbygge Forslaget med et økonomisk Grundlag. Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen og hans Partifælle har i Dag gjort den Betragtning gældende, at de inden for det Samfunds Rammer, som eksisterede, vilde søge at arbejde saaledes, at de gennemførte Forbedringer paa den ene eller den anden Maade. Det var dog saa ikke urimeligt at spørge det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen, hvorledes han økonomisk vil gennemføre et Forslag som dette.

I øvrigt har vi jo af det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen kun hørt dette, at forskellige Institutioner, som ikke behager det ærede Medlem, skulde afskaffes. Jeg tror, det vilde være nok saa formaalstjenligt for det ærede Medlem at foretage en lille Opgørelse af, hvilken Forøgelse af Arbejdsløsheden det ærede Medlem derigenom vilde iværksætte. Naar det ærede Medlem paa dette og andre Omraader har faaet

tænkt sig om, var det maaske rimeligt for ham at vende tilbage til en Diskussion om disse Spørgsmaal. For os har Forslaget ingen Interesse. Vi vil vende os imod det.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Munch-Petersen): Det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen forsøger nogenlunde at balancere paa lignende Maade, som Socialministeren forsøgte ved Behandlingen af de i Dag først til Behandling værende Lovforslag. Det lykkedes dengang at faa aftvunget Socialministeren en klar Erklæring om, at han absolut var imod disse Lovforslag. Det vilde være godt for Klarheden i denne Sag, om man kunde faa aftvunget det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen en lignende klar Erklæring, om han er for eller imod et Lovforslag som dette.

Ligeledes forsøgte det ærede Medlem at balancere med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Lønnen skulde nedsættes eller Arbejdstiden skulde nedsættes, idet han sagde, at det Spørgsmaal maatte henvises til Forhandlingen mellem Arbejderne og Arbejdsgiverne. Ja, saa har han naturligvis paa en Maade svaret paa Spørgsmaalet, for det vil altsaa sige, at han mener, der i alt Fald bør ske nogen Lønforringelse; han ønsker blot ikke at udtale sig om hvor megen, for ellers vilde han naturligvis ganske klart her have erklæret, at der ikke skulde ske nogen Lønforringelse. Det er jo netop det, som gør, at det eneste Krav i den socialdemokratiske Programudtalelse af 23. Maj 1934, som ser ud til at være til Fordel for Arbejderne, nemlig Kravet om Nedsættelse af Arbejdstiden, i Virkeligheden er et kapitalistisk arbejderfjendtligt Krav, at Socialdemokratiet ikke vil holde fast ved, at en saadan Nedsættelse af Arbejdstiden skal følge sammen med en tilsvarende Nedsættelse af Time- og Akkordsatserne for dem, som er lønnet paa den Maade, og at der under alle Omstændigheder skal bevares samme Uge- og Maanedsløn.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen stillede — han ynder at stille Spørgsmaal om Sovjetunionen — kan jeg svare, at i Sovjetunionen er der foretaget en Nedsættelse af Arbejdstiden, idet dens Maksimum er 7 Timer, for visse Kategorier kun 6 Timer, samtidig med at der i Perioden er sket en Tredobling af den reelle Løn.

Finansministeren (H. P. Hansen): Det havde været rart, om det ærede Medlem samtidig med, at han oplyste om Arbejdstiden i Rusland, havde oplyst, hvor store